

INKOMSTSKATT

En lärobok i skatterätt
Supplement december 2025

Peter Melz
Christer Silfverberg
Teresa Simon-Almendal
Roger Persson Österman

Tjugonde upplagan

I detta supplement redovisas översiktligt nyheter i lagstiftning och rättspraxis på inkomstbeskattningens område till och med den 30 november 2025. Urvalet är begränsat till viktigare nyheter som har anknytning till innehållet i läroboken. Om inte annat anges träder nyheterna i lagstiftningen i kraft den 1 januari 2026. Dispositionen följer indelningen i avsnitt i den tjugonde upplagan.

Del 1

Kapitel 3 Huvuddragen i den svenska inkomstbeskattningen

Avsnitt 3.5.1 Skattefria inkomster, Allmänt, s. 63

Det skadestånd enligt jämställdhetslagen som var aktuellt i RÅ 84 1:35 har ersatts av s.k. **diskrimineringsersättning**. Denna bör vara skattefri av samma skäl som angavs i 1984 års mål, men frågan har inte prövats i praxis.

Avsnitt 3.5.1 Skattefria inkomster, Allmänt, s. 64

I HFD 2025 ref. 34 gällde frågan förutsättningarna för att **brottslig verksamhet** ska inkomst- och mervärdesbeskattas. Den i målet aktuella verksamheten bestod i att i sin helhet mot betalning tillhandahålla provskrivare rätt svar vid högskoleprovet, dvs. hjälp med att fuska vid detta. HFD konstaterade att det visserligen inte finns någon bestämmelse som utesluter skatteplikt för brottslig verksamhet, men att det i målet saknades förutsättningar för beskattning i inkomstlaget näringsverksamhet. Att det är fråga om inkomster från brottslig verksamhet innebär dock inte att det inte kan bli aktuellt med beskattning i inkomstlaget tjänst. Av olika skäl visades emellertid målet åter till förvaltningsrätten för ny prövning vad gällde inkomstskatt, påförande av arbetsgivaravgifter och ansvar för ej avdragen skatt. Med referens till EU-domstolens praxis fann HFD vidare att det inte heller fanns skäl att undanta verksamheten från mervärdesskatteplikt med hänvisning till verksamhetens olagliga karaktär, varför målet också i denna del visades åter till förvaltningsrätten för ny prövning.

Kapitel 4 Beräkning av beskattningsbar inkomst och skatt

Avsnitt 4.3.4 Skattereduktioner, s. 110

Regeringen föreslår i prop. 2025/26:32 skattesänkningar i form av förstärkning av både det ordinarie **jobbskatteavdraget** och **grundavdraget för pensionärer**. Därtill föreslås att skattereduktionen för **sjuk- och aktivitetsersättning** förstärks i syfte att eliminera den skillnad i beskattning som nu finns mellan sådan ersättning och motsvarande arbetsinkomst.

Avsnitt 4.3.4 Skattereduktioner, s. 111

Den som har haft utgifter för utförd installation av **grön teknik** kan ha rätt till skattereduktion. Med installation av grön teknik avses bl.a. installation av vissa typer av laddningspunkter till elfordon. Skattereduktionen baseras på utgifterna för arbete och material och får uppgå till högst 50 000 kr för ett beskattningsår. I HFD 2025 ref. 36 (fhh) konstaterade HFD att skattereduktion för utförd installation av grön teknik kan medges för utgifter för en laddningsbox, som förutom laddningspunkt till elfordon även har en funktion för s.k. dubbelriktad laddning.

Kapitel 5 Inkomst av tjänst

Avsnitt 5.3.1.2 Undantag från förmånsbeskattningen, s. 126

Som en del i den gröna omställningen infördes den 1 juli 2023 en tillfällig skattefrihet för **förmån av el för laddning** av vissa fordon på arbetsplatsen. I budgetpropositionen 2025/26:1 föreslås skattefriheten bli permanent. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Avsnitt 5.4.2 Avdrag för utgifter i samband med tjänsteresa, s. 135

I budgetpropositionen 2025/26:1 föreslår regeringen en utvidgad rätt till avdrag för drivmedelsutgifter förenade med tjänsteresor för den som har en **laddhybridbil** som förmånsbil och laddar denna med el som arbetsgivaren tillhandahåller i anslutning till arbetsplatsen utan att betala för elen. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Avsnitt 5.4.5 Resor till och från arbetsplatsen, s. 138

I prop. 2025/26:31 om avdrag för arbetsresor föreslås att beloppsgränsen för utgifter kopplade till **arbetsresor**, resor till och från utbildningsplats samt inställelseresor ska höjas från 11 000 kronor till 15 000 kronor. Højningen syftar till att anpassa avdragsgränsen till dagens ekonomiska förhållanden. Förslaget motiveras av att beloppsgränsen inte är indexerad och därför behöver justeras med jämna mellanrum för att inte urholkas.

Kapitel 6 Inkomst av kapital

Avsnitt 6.3 Omedelbart avdragsgilla utgifter, s. 167

Förslaget om avtrappat ränteavdrag har trätt i kraft den 1 januari 2025.

Avsnitt 6.4.1 Avyttring, s. 170

Enligt 45 kap. 5 § första stycket IL ska en överföring av mark genom **fastighetsreglering** enligt 5 kap. fastighetsbildningslagen (1970:988) anses som avyttring av fastighet, om överföringen sker helt eller delvis mot kontant ersättning. Annars gäller att överföringen inte anses som en avyttring som kan medföra beskattning. I HFD 2025 ref. 39 (fhb) var frågan om övertagande av lån skulle anses vara kontant ersättning. HFD ansåg att så var fallet och att fastighetsregleringen således utgjorde en avyttring.

Avsnitt 6.4.1 Avyttring, s. 172

HFD har i ett antal domar bedömt om ändringar i ett värdepappers villkor innebär att det ska anses avyttrat. I HFD 2025 not. 38 (fhb) ansågs en **förlängning av löptiden** på en fordran med 10 år inte innebära att fordran skulle anses avyttrad.

Avsnitt 6.11 Investeringsparkonto, s. 205

Förslaget om en **skattefri grundnivå** har trätt i kraft den 1 januari 2025.

Kapitel 9 Näringsverksamhet

Avsnitt 9.4.3 Representation, bidrag, gåvor och sponsring, s. 260

Fysiska personer har rätt till skattereduktion för gåvor för att främja social hjälpverksamhet eller vetenskaplig forskning (se närmare avsnitt 3.7.1 i läroboken). I budgetpropositionen 2025/26:1 föreslår regeringen att även juridiska personer ska ha rätt till **skattereduktion för gåvor** som lämnats till godkända gåvomottagare för att främja samma slag av allmännyttig verksamhet. Skattereduktion för juridiska personer kan medges för gåvor upp till 800 000 kronor/år. Skattereduktionen räknas av mot statlig inkomstskatt (se också nedan i tillägget till avsnitt 10.4.1).

Avsnitt 9.15 Aktier och andra slags andelar, s. 324

I HFD 2025 ref. 26 bedömde HFD vissa **utgifter för konsulttjänster** som ett företag hade. Dessa konsulttjänster köptes främst med anledning av att ägaren till företaget skulle avyttra företaget och dess dotterföretag. Tjänsterna avsåg effektivisering av företagets verksamhet. Konsulten skulle identifiera möjliga besparingar samt föreslå, och vara behjälplig med genomförandet av, konkreta kostnadsbesparingsåtgärder. HFD ansåg att kostnaden var avdragsgill i företagets näringsverksamhet, trots Skatteverkets argumentation att det var ägaren som fick en högre ersättning vid sin försäljning. HFD anförde bl.a. att det är tillräckligt för rätten till avdrag att utgifterna har samband med näringsidkarens verksamhet.

Avsnitt 9.20.1 Jord- och skogsbruk, s. 337

I budgetpropositionen 2025/26:1 föreslås att det ska införas nya bestämmelser som förenklar och förbättrar skattereglerna som rör **skog m.m.**, ökar incitamenten till formell naturvårdsavsättning, anpassar reglerna till EU-rätten och underlättar möjligheten till kontroll av vissa skattemässiga justeringar kopplade till skog m.m. De kommande förslagen bör enligt regeringen träda i kraft den 1 april 2026.

Del 2

Kapitel 10 Aktiebolag och ekonomiska föreningar

Avsnitt 10.2.3.2 Riktade ränteavdragsbegränsningar, s. 358

I prop. 2025/26:20 föreslår regeringen att **ränteavdragsbegränsningsreglerna** ska anpassas till EU-rätten. Förslaget innebär att det i 24 kap. 19 a § IL ska införas en bestämmelse där det framgår att utgångspunkten är att ett företag som ingår i en intressegemenskap får dra av ränteutgifter till ett annat företag i intressegemenskapen som hör hemma i en annan stat inom EES. Ränteutgifterna får dock inte dras av, helt eller delvis, om skuldförhållandet ingår i ett konstlat upplägg vars syfte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

De befintliga reglerna om ränteavdragsbegränsning kommer att fortsätta gälla för skuldförhållanden mellan svenska företag liksom mellan ett svenskt företag och ett företag utanför EES.

Jämför HFD 2025 not. 19 (fhh) som gällde tillämpningen av den s.k. undantagsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket IL.

Avsnitt 10.4.1 Utdelning till aktieägare, s. 367

Om en juridisk person har rätt till **skattereduktion för gåva** (se tillägget till avsnitt 9.4.3) ska gåvan inte tas upp som intäkt hos ägarna, varken som utdelning eller tjänsteinkomst.

Avsnitt 10.8.2 Försäkringsföretag, s. 379

Av 39 kap. 3 och 4 §§ IL framgår att ett livförsäkringsföretags premier och andra inkomster som hänför sig till **sjuk- och olycksfallsförsäkringar** inte är skattepliktiga till avkastningsskatt utan ska inkomstbeskattas. Enligt HFD 2024 ref. 60 gäller detta dock inte ett livförsäkringsföretags återförsäkringsrörelse som avser risker som hänför sig till sjuk- och olycksfallsförsäkringar. Inkomster från återförsäkringarna ska alltså inte inkomstbeskattas utan ingå i den avkastningsbeskattade delen av verksamheten.

Kapitel 12 Fåmansföretagsbeskattningen

Avsnitt 12.2 Definitioner, s. 405

I HFD 2025 ref. 42 (fhh) prövades om ett aktiebolag, som ägdes indirekt via ett annat aktiebolag där aktierna hade **olika röstvärde**, var ett fåmansföretag. Frågan var om bedömningen skulle göras utifrån delägarnas andel av kapitalet eller av rösterna i det mellanliggande bolaget. Enligt 56 kap. 2 § 1 IL är aktiernas röstvärde avgörande vid bedömningen av om ett företag är fåmansföretag. HFD konstaterade att det däremot inte är reglerat vad som gäller när ett bolag ägs indirekt via andra bolag där aktierna har olika rösträtt. Enligt domstolen är den väsentliga frågan även i den situationen vilket inflytande som ägandet för med sig, och detta avgörs primärt utifrån aktiernas röstvärde. Av denna bedömning följde att bolaget var ett fåmansföretag.

Avsnitt 12.3.2 Reglernas tillämpningsområde, s. 413

I HFD 2025 ref. 40 (fhh) var frågan om hur inkomster som härrörde från en särskild vinstandel i en riskkapitalfond, **carried interest**, skulle behandlas vid beskattningen. Riskkapitalfonden var bildad enligt lagstiftningen i Luxemburg och motsvarade närmast ett svenskt kommanditbolag, men var inte en juridisk person i Luxemburg. Fonden hade bildats av två luxemburgska motsvarigheter till svenska bolag, GP och ILP. De båda bolagen ägdes i sin helhet av Holding som också motsvarade ett svenskt aktiebolag. Fondens förvaltning sköttes av GP medan ILP hade investerat i fonden och hade rätt till en särskild vinstandel.

Enligt ansökan om förhandsbesked avsåg sökanden, som var anställd i ett bolag som lämnade investeringsråd till GP, att förvärva aktier Holding genom ett helägt fåmansföretag. Enligt förutsättningarna för ansökan skulle aktierna i fåmansföretaget bli kvalificerade andelar eftersom han kommer att vara verksam i betydande omfattning i GP. Genom innehavet av aktierna i Holding skulle han få rätt till en andel av den särskilda vinstandel som ILP kan komma att erhålla. Han ville få klarhet i om den särskilda vinstandelen som betalas ut från fonden till ILP eller utdelning från ILP till Holding skulle komma att beskattas hos honom som inkomst av tjänst. Han frågade även om utdelning från Holding till fåmansföretaget skulle komma att tjänste-beskattas hos honom.

HFD fann att den avtalade resultatfördelningen i fonden inte skulle frångås vid beskattningen. Det var ILP som hade rätt till den särskilda vinstandelen och den utgjorde avkastning på den investering som ILP gjort i fonden. De inkomster som avsågs med ansökan om förhandsbesked skulle därmed inte leda till några beskattningskonsekvenser för sökanden.

Avsnitt 12.3.2 Reglernas tillämpningsområde, s. 410–419

Avsnitt 12.3.3 Fördelningsreglerna, s. 419–425

Regeringen föreslår i budgetpropositionen 2025/26:1 flera nya regler i 57 kap. IL för beskattningen av **delägare i fåmansföretag**.

Den största nyheten gäller fördelningsreglerna dvs. de beräkningsregler som används för att fastställa gränsbeloppet för en kvalificerad andel. Vid beräkningen av året gränsbelopp i 11 § ska den nuvarande huvudregeln och förenklingsregeln slås ihop till en gemensam regel som ska användas av samtliga delägare. Ett grundbelopp om fyra inkomstbasbelopp (322 400 kr för 2026) fördelas med lika belopp på andelarna i företaget. Till grundbeloppet läggs ett lönebaserat utrymme och ränta på den del av det sammanlagda omkostnadsbeloppet som överstiger 100 000 kronor.

Det lönebaserade utrymmet beräknas enligt 16–19 a §§ genom att lönesumman i företaget och dess dotterföretag fördelas mellan delägarna utifrån deras respektive ägarandelar. Det lönebaserade utrymmet uppgår till 50 procent av den del av delägarens andel av löneunderlaget som överstiger åtta inkomstbasbelopp (644 800 kr för 2026). Det senare är ett schablonmässigt löneavdrag som är tänkt att motsvara delägarens egen lön. Genom införandet av avdraget anser regeringen att både löneuttagskravet och kapitalandelskravet kan tas bort.

För beräkningen av löneunderlaget föreslås också en särskild begränsningsregel för ersättningar till arbetstagare i företag som ägs genom en alternativ investeringsfond. Det föreslås även ändringar i reglerna om utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar som förvärfvas i samband med andelsbyte eller partiell fission.

I flera av de nuvarande reglerna för att bestämma om en andel ska vara kvalificerad ska bedömningen göras med hänsyn till förhållandena under beskattningsåret och ytterligare fem beskattningsår. Det gäller tidsperioderna i den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen, kvalifikationsreglerna, utom-

stående regeln och karensregeln för när ett företag upphör att vara fåmansföretag. Regeringen förslår att tidsperioden på fem år sänks till fyra år.

Sammantaget innebär förslagen i propositionen påtagliga förenklingar och fördelaktigare villkor för delägare i fåmansföretag. Mot det ska vägas att förslagen i viss mån ökar risken för sådan inkomstomvandling som 3:12-reglerna i grunden är avsedd att motverka. Inte minst gäller det den höga nivån på grundbeloppet och att det schabloniserade löneavdraget saknar en koppling till ett faktiskt löneuttag.

Kapitel 15 Överlåtelse och ombildning av företag

Avsnitt 15.6.2 Vad är ersättning vid en underprisöverlåtelse?, s. 483

För att bestämmelserna i 23 kap. IL ska vara tillämpliga krävs att en **underprisöverlåtelse** föreligger. Enligt 3 § föreligger en underprisöverlåtelse om vederlaget är lägre än den överlåtna tillgångens marknadsvärde. I HFD 2025 ref. 37 (fhh) skulle aktierna i ett aktiebolag, CCH, överlåtas från moderbolaget till ett nytt aktiebolag (NYAB), som skulle ägas av bl.a. anställda nyckelpersoner i CCH. Överlåtelsen skulle ske till ett pris som mycket kraftigt understeg marknadsvärdet på aktierna i CCH. De anställda skulle därigenom berikas. Det var möjligt att en del av det värde som tillkom de anställda kunde anses vara ersättning för arbete de utfört i CCH. Värdet av det arbetet kunde då ses som ett vederlag (sidoverdrag) till moderbolaget för de överlåtna aktierna i CCH.

En fråga var om detta sidoverdrag skulle kunna innebära att överlåtelsen av aktierna i CCH inte skedde till underpris. HFD ansåg att det var realistiskt att ett eventuellt sidoverdrag skulle kunna uppgå till ett så stort belopp att överlåtelsen inte skedde till underpris.

En annan fråga i målet var mer rättsligt komplicerad. Den andra sidan av saken med sidoverdrag är att motsvarande del av ett underpris (dvs. värdet som den anställde skulle erhålla på grund av att priset var under marknadsvärdet) kan anses vara ersättning för en arbetsprestation. I princip borde detta då vara en löneförmån som är skattepliktig som inkomst av tjänst. På grund av den särskilda reglering som finns i 11 § för den här typen av transaktioner ansåg dock HFD att någon beskattning inte skulle ske som för inkomst av tjänst.

Avsnitt 15.9.2 Reglerna om framskjuten beskattning i 48 a kap. IL, s. 493

Av 2 § framgår att med **andelsbyte** avses att en fysisk person avyttrar en andel i ett företag till ett annat företag. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget. Ersättningen får till en del lämnas i pengar. I HFD 2025 ref. 41 hade ersättningen till viss del lämnats i form av att det köpande företaget utställt skuldebrev. Enligt HFD kunde uttrycket kontant betalning endast omfatta kortfristiga krediter. Skuldebrevet löpte på obestämd tid och bolaget skulle betala av skulden först i takt med att likviditet blev tillgänglig. HFD ansåg därför att det inte var en kortfristig kredit, varför framskjuten beskattning enligt 48 a kap. inte kunde medges.

Jfr HFD 2025 ref. 39, som berörs i tillägget till avsnitt 6.4.1. I det målet ansågs övertagande av lån däremot vara kontant ersättning.

Kapitel 17 Internationell skatterätt

Avsnitt 17.3.2 Begränsad skattskyldighet enligt IL, s. 551

I HFD 2025 ref. 51 fann HFD att **OECD:s modellavtal med kommentarer i senaste lydelse** ska användas för tolkningen av 6 kap. 11 § IL och att **OECD:s rapport om vinstallokering till fasta driftställen** bör vara vägledande vid beräkningen av inkomst av fast driftsställe i Sverige.

Avsnitt 17.3.3 Kupongskattelagen, s. 554

I HFD 2024 ref. 63 och HFD 2024 not. 73 och 74 fann HFD att artikel 63 i EUF-fördraget kan anses utgöra hinder för att ta ut **kupongskatt på utdelningar** från svenska aktiebolag till ett utländskt offentligrättsligt pensionsinstitut, eftersom den svenska staten och dess allmänna pensionsfonder är skattebefriade subjekt. Att ta ut kupongskatt på utländska motsvarigheter utgör negativ särbehandling. Avgörandena föregicks av en dom från EU-domstolen; mål C-39/23 (EU:C:2024:648).

Avsnitt 17.3.4 SINK och A-SINK-lagarna s. 555

I budgetpropositionen 2025/26:1 föreslås att skattesatsen för **utomlands bosatta** sänks från 25 procent till 22,5 procent av skattepliktig inkomst, som

inte utgör sjöinkomst, fr.o.m. den 1 januari 2026 och till 20 procent fr.o.m. den 1 januari 2027.

Kapitel 19 Beskattningsförfarandet

Avsnitt 19.6.1 Rätten att överklaga, s. 669

Av HFD 2024 not. 62 framgår att Europakonventionen inte ger någon rätt till domstolsprövning av ett beslut att avvisa en ansökan om **förhandsbesked** i skattefrågor. Att få en ansökan om förhandsbesked prövad anses inte vara en sådan civil rättighet som omfattas av rätten till en rättvis rättegång i artikel 6.1.

Avsnitt 19.6.2 Processföremålet, s. 672

Av rättspraxis framgår att det i princip krävs att återopade omständigheter ingår i **samma händelseförlopp eller saksammanhang** för att samma fråga/samma sak ska föreligga, se t.ex. RÅ 2001 ref. 20, RÅ 2005 ref. 7 och RÅ 2007 ref. 9. I HFD 2025 ref. 49 gällde frågan vad som utgjorde processföremålet – och vilka frågor som därmed hade avgjorts – när en allmän förvaltningsdomstol hade funnit att avyttringar av bostadsrätter som den skattskyldige hade deklarerat i inkomstslaget kapital rätteligen skulle beskattas i inkomstslaget näringsverksamhet. I en senare tillkommen begäran om omprövning avsåg yrkandet avdrag för avsättning till periodiseringsfond. HFD konstaterade att såväl de båda yrkandena som återopade omständigheter skiljde sig åt. Händelseförloppet kunde inte heller anses vara detsamma. Yrkandet om avsättning till periodiseringsfond ansågs därför vara en annan fråga än den som prövades i den ursprungliga processen.

Avsnitt 19.7 Oriktig uppgift, s. 676

I HFD 2025 not. 35 fann HFD att det inte förelåg förutsättningar att påföra skattetillägg då ett och samma koncernbidrag av misstag tagits upp två gånger i deklarationen. De lämnade uppgifterna antydde att bolaget lämnat två koncernbidrag och valt att i sin årsredovisning behandla dem på skilda sätt, det ena som bokslutsdisposition i resultaträkningen, det andra som en ökning av värdet på aktier i ett dotterbolag i balansräkningen. I själva verket hade endast ett koncernbidrag lämnats, vilket hade redovisats i resultaträkningen. De läm-

nade uppgifterna framstod som motstridiga. SKV ska se till att ett ärende blir tillräckligt utrett. Om uppgifterna i en inkomstdeklaration är otydliga eller motstridiga kan **SKV:s utredningsansvar** aktualiseras. Om det framstår som närmast uteslutet att en uppgift skulle godtas av SKV utan närmare utredning anses det inte finnas förutsättningar för att påföra skattetillägg (se t.ex. RÅ 2003 ref. 4 och RÅ 2003 ref. 22). Även om det i målet fanns skäl som talade såväl för som emot att verkets utredningsansvar borde ha aktualiserats, fann HFD det framstå som närmast uteslutet att de i inkomstdeklarationen lämnade uppgifterna skulle ha godtagits av SKV utan närmare utredning. Oriktig uppgift ansågs därför inte ha lämnats. Det påförda skattetillägget undanröjdes. Se härtill även HFD 2025 not 37.

Avsnitt 19.8 Bevisningen, s. 681

Av RÅ80 1:56 följer att det finns en presumtion om att medel som har betalats till ett fåmansföretag, men som obehörigen har uteslutits från bokföringen i företaget, har stått till huvudaktieägarens förfogande och ska beskattas hos ägaren. I HFD 2025 ref. 13 prövades om, och i så fall under vilka förutsättningar, en motsvarande presumtion ska tillämpas vid utbetalningar från ett sådant företag. Presumtionen i 1980 års fall bygger på tanken att **huvudaktieägaren i ett fåmansföretag** har kontroll över företagets medel. I 2025 års mål menade HFD att denna kontroll får anses gälla både medel som betalas in till företaget och medel som betalas ut från detta. Om företagsmedel betalas ut, utan att det av redovisningen går att sluta sig till vad utbetalningen avser och till vem den har gjorts, finns det enligt HFD:s uppfattning anledning att presumera att medlen har tagits ut av huvudaktieägaren. I målet konstaterades att bolaget hade gjort utbetalningar där det hade saknats fakturaunderlag i bokföringen eller där fakturorna hade manipulerats för att framstå som hänförliga till bolagets verksamhet, trots att så inte varit fallet. HFD menade att det därför fanns skäl att presumera att huvudaktieägaren hade förfogat över de utbetalda medlen, och att de därmed skulle anses vara uttagna av honom. Det kunde dock också i målet konstateras att de utbetalda medlen rent faktiskt inte hade stått till huvudaktieägarens förfogande, dvs. presumtionen skulle inte upprätthållas. Det fanns därför inte grund för att genom efterbeskattning påföra bolaget arbetsgivaravgifter eller därtill hänförligt skattetillägg.

Avsnitt 19.9.4 **Straffansvar enligt skattebrottslagen, s. 697**

Momsbedrägerier och det skatteundandragande som följer därav innebär ett stort problem vid gränsöverskridande handel inom EU. Flera förändringar föreslås i budgetpropositionen 2025/26:1 i syfte att begränsa statens förluster med anledning av bedrägerierna. SKV föreslås ges större kontrollmöjligheter i samband med momsregistrering samt större möjligheter att neka registrering och att avregistrera från moms. SKV ska också kunna besluta att ett momsregistreringsnummer visas som ogiltigt i EU:s sökverktyg för momsnummer – VAT Information Exchange System (VIES). Vidare föreslås att SKV ska kunna besluta att överskjutande ingående moms inte ska tillgodoräknas i vissa fall då risk för skatteundandragande föreligger. Förslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2026.

Kapitel 20 Skattebetalning

Avsnitt 20.6 **Företrädaransvar, s. 722**

I prop. 2025/26:52 om det **skatterättsliga företrädaransvaret** föreslås nya regler om befrielse och rådrum. Bestämmelsen om befrielse från betalningsskyldighet i 59 kap. 15 § SFL föreslås ändras på så sätt att en företrädare helt eller delvis ska befrias från betalningsskyldighet om det är oskäligt att företrädaren är betalningsskyldig för den juridiska personens skatt eller avgift. Befrielsegrunden preciseras genom ett antal omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om betalningsskyldigheten är oskälig.

I propositionen föreslås även en bestämmelse om rådrum. En företrädare som kan komma att bli betalningsskyldig för en juridisk persons skatt eller avgift ska efter ansökan kunna beviljas ett rådrum på två månader från den ursprungliga betalningstidpunkten för skatt eller avgift som omfattas av ansökan och först förfaller till betalning (rådrumsperioden). Rådrummet innebär att prövningen för skyldigheten för företrädaren att personligen ansvara för den juridiska personens obetalda skatter och avgifter flyttas från skattens eller avgiftens ursprungliga förfallodag till den tidpunkt då rådrummet upphör. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 30 juni 2026.